

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Carminvm Iacobi Albani Ghibbesii, Poetae Lavreati Caesarei, Pars Lyrica

Gibbes, James Alban

Romae, 1668

Ad Fontem Aqvoream. In Agro Tibvrtion; à Bernardino Card. Spada, Episc:
Tusculano, instauratum, atquè Aquam Auream nuncupatum. Ode XXVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13378

Sperasti Aönios gressibus impijs,
 Et fœdâ latices gulâ
 Phœbæos temerare? hinc procûl aufuge; i,
 Cycni conde pigrum vellere nunc caput,
 Totos sterte dies: Memnonis integræ
 Matrem Pierides colunt.
 Hac arte Ogygius carmina Horatius,
 Hac arte Aufonius carmina Pindarus
 Effinxit. Veniens pluribus alloqui
 Musam deuenit dies.

AD FONTEMA QVOREAM,
 IN AGRO TIBVRTINO;

à Bernardino Card. Spada, Episc: Tusculano, instauratum, atquè Aquam Auream nuncupatum.

O D E XXVII

A Vream cantemus Aquam, fonoros
 Fontis assultus imitante plectro,
 Ponte dùm victrix Aniena ridet
 Serpere fufum.
 Aureæ laudator Aquæ, pudendas
 Barbaræ voces prohibebo plebi:
 Tusculi lustrat pater; hinc nouari A-
 QVOREA plaudat.
 Vere quam fertis redimiuit albis,
 Tinget Octobreis vitulo sub Idus;
 Nos meri soluet populum minorem
 Concha Lyæi.
 Nam quid hoc vsquàm prius est recessu?
 Grator Nymphis locus? ô calorum
 Dulce solamen, medio vel æstu
 Potus & umbra!
 Tu nec Herrusca, nequè (me canente)
 AElia quidquam reparata villæ,

VNDA.

32 IAC. ALB. GHIBRESII
VINDA, debebis. Tuus ampla Princeps
Pectora vincit,

CAESARI RASPO NO.

*Natalis Rondinini, doctissimi iuuenis, qui erat Pontifi-
ci Maximo ab Epistolis ad Principes, immaturum
obitum ne ferat aegrius.*

O D E XXVIII.

Molis ruinam credimus arduæ,
Vt cunque totas par fragor impulit
Aures: & insignem Quiritum
Per lacrymas cecidisse florem,
Omni profusus limine questibus,
Vrbs grata planxit. Sed posuit modum,
Non semper aspersura Parcas
Egregij nece Rondinini.

Captoque tandem nominis omine,
Natalis esto veriùs hic dies,
Latata dixit, quo supremam
Ingreditur nouus hospes aulam.

Illic beatam pro merito incipe
O sancte vitam, sine perennior;
Tellure nos imâ caduci
Fata moramur euntis horæ.

Vestrum putandum est viuere, Cœlites,
Inter Deorum gaudia: tristibus
Vacare curis, & perire,
Exilij decus omne nostri.

Necessitatem sic sapientia
Virtute mutat; nil faciem rei
Mirata primam, per latentes
Insinuat penitùs medullas.

Demas cupresso fac quoque corticem,
RASPO NE CAESAR; quid speciosius?

Quam